

9. Den 23. februar 1951 anmeldtes i *folketinget* (F. sp. 2441) følgende forespørgsel til *undervisningsministeren* af *Inger Merete Nordentoft*:

„Hvad er motiveringen for, at staten har overdraget den tidligere tyske, men af staten i 1945 overtagne skolebygning med flere klasseværelser og gymnastiksal til den tyske privatskole i Tinglev, til trods for at der i denne skole kun var indskrevet 13 børn, og at den danske kommuneskole i Tinglev står overfor en kostbar udvidelse?

På hvilke vilkår er overdragelsen sket?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $27\frac{1}{2}$ (F. sp. 2454).

Forespørgslen foretoges $\frac{9}{3}$ (F. sp. 2767).

Forespørgeren (DK) omtalte indledningsvis den efter krigens slutning førte sønderjyske skolepolitik. Der blev nedsat en kommission og i første omgang gennemført en midlertidig ordning med særklasser i de danske kommuneskoler for børn, som hidtil havde fået tysk undervisning. I kommissionen var der flertal for, at den tid måtte være forbi, da medlemmer af det tyske mindretal havde særrettigheder. De skulle på lige fod med andre danske borgere have ret til enten at sende deres børn i danske kommuneskoler eller at oprette egne privatskoler. Der blev vedtaget visse regler for disse. „Når man opgav den midlertidige lovgivning om skoleforholdene hurtigere, end rigsdagen oprindeligt havde tænkt sig, skyldtes det et pres fra befolkningen i Sønderjylland, som ønskede, at skoleforholdene dernede skulle komme ind i et roligt leje.“ Videre udtalte forespørgeren: „Da jeg for nogen tid siden var i Tinglev, var der en vis ophidselse i danske kredse dernede, fordi man syntes, der var begået en fejl, idet man, da tyskerne havde samlet 13 børn til en privatskole, havde overdraget denne lille privatskole den tidligere tyske skole, og dette var sket, skønt der i den tidligere tyske skole var plads til adskillige klasser, og skønt den danske skole i Tinglev samtidig stod overfor en kostbar udvidelse.“

I sit svar anførte *undervisningsministeren* bl. a.:

„De tyske skolebygninger blev, som vi vist alle husker, beslågt i henhold til lov nr. 500 af 9. oktober 1945 § 10, og den 14. april 1948 nedsatte finansministeriet et udvalg med departementschef Barfod som formand, som skulle overveje spørgsmålet om, i hvilket omfang de beslågte skoler kunne tilbagegives. Efter at udvalget havde foretaget en undersøgelse af det foreliggende behov for tyske privatskoler, afgav det den 28. juni 1948 en indstilling om tilbagegivelse af 12 skoler; dette tal er